

Tiedotuslehti 4. 2012

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Jyväskylän vuosiksi 2013 - 2016 valitut uudet kaupunginvaltuutetut ja varavaltuutetut saivat marraskuun aikana tutustua yhdistyksen toimintaan. Yhteensä 23 valtuutettua tai varavaltuutettua käytti tilaisuutta hyväkseen. Lue lisää sivu 10.

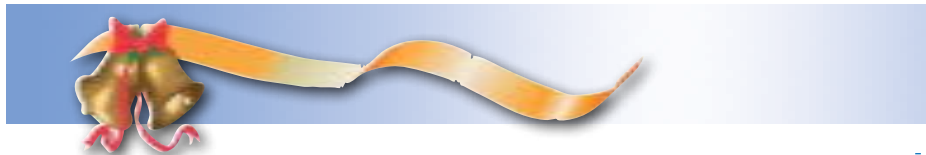
**Pullakirkkoveteraani
Olli Mäki tuntee perheen
arvon sivut 4 ja 5.**

**Juttu puheenjohtajasta s.
sivut 6 ja 7**

**Työntekijöitä
keskellämme,
haastattelussa Jyrki
Pitkänen s. 10**

Lumenvalkoista Joulua

Pekka Arposuo

Luuk. 2: 1-12

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian kiblattunsa, kanssa, joka oli raskaana.

Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti.

Mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä, te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.”

Tämä on alku joulu-evankeliumista. Tämän verollepanon aikana syntyi jotain uutta ja ainutlaatua, kansalle syntyi Vapahtaja.

Jyväskylän Katulähetyskin joutui verollepantavaksi viime vuodelta, eikä siinä auttanut oikaisuvaatimukseen. Suuri osa toiminnastamme luokiteltiin ammattimaiseksi elinkeinotoiminnaksi, joka on veronlaista toimintaa.

Tämä on todella harmittava asia, siinäkin valossa, että olemme voittoa tavoittelematon yleishyödyllinen yhdistys. Ne rahat, jotka menivät veroihin, olisimme voineet laittaa palvelu- ja tuotannon kehittämiseen ja työhyvinvoinnin parantamiseen. Mutta jos tästäkin syntyisi jotain uutta, ainutlaatua.

Oli erittäin mielenkiintoista tavata Jyväskylän tulevia ja vanhojakin valtuutettuja ja varavaltuutettuja kolmena eri iltana järjestetyssä tiedotustilaisuudessa marraskuussa. Tästä myös kiitos kaikille tilaisuuksiin osallistujille erittäin myönteisestä ja rohkaisevasta suhtautumisestanne.

Merkillepantavaa tilaisuuksissa oli, että eri puolueiden edustajat olivat yksimielisiä, että Jyväskylän Katulähetystyksen tekemä työ on arvokasta ja rohkaisivat informoimaan myös kaupungin hallitusta. Paikalla olleista valtuutetuista osa pääsi myös hallitukseen, joten eiköhän jonkinlainen tieto mene näinkin perille.

Meidän tulee myös rukoilla kaupunkimme päättäjien puolesta, että tänä taloudellisesti vaikeana aikana he osaisivat tehdä oikeita päätöksiä myös vähäosaisia koskien.

Suuri ja sydämeistä tuleva kiitos yhdistyksemme jokaiselle työntekijälle siitä arvokkaasta työstä, jota teette, todella kaikkienne antaen yhteiseksi hyväksi ja asiakkaidemme parhaaksi.

Kiitos myös kaikille yhteistyökumppaneillemme menneestä vuodesta ja tuokoon uusi vuosi enenevää ja vielä läheisempää yhteistyötä keskenämme.

Suuren Jumalamme läheistä läsnäoloa kaikille vielä yhteisesti.

Pekka Arposuo

Hallituksen puheenjohtaja

Sami Huuskonen palkittiin SKS:n kirjoituskilpailussa

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (SKS) kartoitti suomalaisten kokemuksia hiljaisuudesta järjestämällä kirjoituskilpailun, Suomalainen hiljaisuus. Kirjoitelmat piti palauttaa 31.5.2012 mennessä. Aineiston pohjalta tehdään tutkimus ja julkaistaan kirja. Kilpailuun osallistui 320 vastaajaa, yhtenä heistä **Sami Huuskonen** Jyväskylästä. 10 kirjoittajaa palkittiin.

Kankitiellä nykyään asuva Sami on harrastanut kirjoittamista ala-asteelta lähtien. Hän myös maalaa öljyvärityökaluja sekä piirtää, on osallistunut näyttelyihin. Taide eri muodoissaan kiinnostaa.

Samin kirjoitusharrastukseen kuuluvat ajatelmia, runot, rukoukset ja päiväkirja. Jo aiemmin hänen kirjoittajanlahjansa on huomattu, mm. esikoisrunoilijoiden Runo-Kaarina kilpailussa, jossa Sami sijoittui viiden parhaan joukkoon kokoelmallaan Aamuauringon hiukset. Sami on kirjoittanut myös lastenkirjan käsikirjoituksen, Kultainen uni, josta on otettu kopioita.

Sami syntyi Laukaassa v. 1975, varttui Tikkakoskella ja muutti jo nuorena Jyväskylään. Lapsuuteen sisältyi jaksoja lastenkodissa. Hänellä on kolme tyttäret. Sami antaa tunnustusta tukihenkilöilleen, **Paula Lohelle** ja **Nina Norringille**. Saamansa tuen ja rohkaisun ansiosta hän lopulta osallistui kilpailuun, kun luottamus omiin kykyihin jo horjui.

Samille kirjoittaminen on terapiaa. Se poistaa ahdistusta. Sekä hyviä että huonoja oloja voi kirjoittaa. Kirjoittamiseen kuuluu itsekritiikki. Vankilassa ollessaan Sami laati kuvitetun runokokoelman, Runoja vankilasta, jonka arvioi RISE:n asiantuntija antaen rakentavaa palautetta. Myös virheisiin puuttuva kritiikki on Samin mielestä tärkeää. Vain siten voi kehittyä kirjoittajana.

Oheissa em. kokoelman runot 43 ja 67:

Samin kirjoituksiin sisältyy paljon rukouksia. Se on puhetta Jumalalle. Rukoukset liittyvät elämäntilanteisiin, mm. ahdistukseen ja niistä voi aistia hengellisen elämän erilaisia ulottuvuuksia, toivoa, rakkautta, kaipausta. Sami kirjoittaa myös vahvoja rakkausrunoja ja eläviä kuvauksia parisuhteesta.

Sami Huuskonen harrastaa myös kalastusta.

Runo 43

*Salama iski maahan ja Jumala puhui.
On tässä hyvä olla, kun Herraan luottaa
saan.*

*On meillä sama henki ja rakkaus virtaa
avoimesti meidän sydämessämme.*

Vielä jaksan uskoa rakkauteen.

Vielä jaksan toivoa.

Vielä jaksan rakastaa.

*Salama iski sydämeeni ja Herra puhui
minulle.*

Runo 67

*Hiljaa keltalehdet tippuvat, niin kuin
laskeva aurinko.*

*Kirkkaana ja iloisena keltalehdet tippuvat,
niin kuin laskeva aurinko antaa*

iloa ja toivoa huomiseen.

Kultaist säteet saa sydämen nauramaan.

Niin kuin keltalehti muuttuu mullaksi, se

saa puun versomaan keväällä

*vibreitä lehtisiä, ja aurinko nauraa kul-
taisella säteellä lehdelle, keltaiselle lehdelle.*

Sami Huuskonen

Samin ajatelmia Hiljaisuus -kirjoituskilpailussa:

*Olen tässä ja nyt hiljaisuuden kanssa,
yhdeksi meidät on luotu.*

*En pelkää hiljaisuutta, se on kuin aamun
sarastus sielussani joka loistaa niin kuin
kointähti taivaalla.*

*Samaan aikaan koen suurisuuden sekä
pienuuteni, olen tyytyväinen. Hiljaisuus on
minussa.”*

*Joskus olen ajatellut että hiljaisuudessa
voi huutaa, huutaa sisäisesti pahan olon
pois. Hiljaisuutta tarvitsee ihminen, vaika
ihminen ei ole luotu kulkemaan yksin,
mutta joskus Jumalani pistää minut hiljen-
tymään, että kuuntelisin paremmin Hänen,
siis Mestarin äänen.”*

*Kaikki suuret keksinnöt ovat tulleet
hiljaisuudessa, sillä Jumala neuvoa ihmistä,
jos hän vain antaa itselleen luvan kuunnella.*

Sami Huuskonen

Pullakirkkoveteraani Olli Mäki tuntee perheen arvon

Tampereen seudulta kotoisin oleva **Olavi (Olli) Mäki** (s. 1943) on pitkän linjan katulähetysihminen. Lempäälässä vuonna 1980 uskoon tullut Olli on oppinut pitämään perheyhteyttä suuressa arvossa. Lähtökohtana ovat lapsuuden kokemukset. Jyväskylän Katulähetysten toiminnassa Olli on ollut mukana aktiivisesti jo runsaan neljännesvuosisadan.

Isovanhemmat kasvattivat

Isovanhemmat hakivat Ollin Koukku-
niemen lastenkodista, kun tämä oli vielä
hyvin pieni. Olli ei muista siitä mitään.
Oli sota-aika. He kasvattivat Ollin ja hän
muistelee vieläkin lämmöllä Kangasalalla
asuneita isovanhempiaan ja kokemaansa
perheyhteyttä.

Lastenkotiin Ollin oli vienyt äiti.
- 16-vuotiaana vein hänelle äitienpäivä-
ruusun ja kysyin, että tiedätkö, kuka minä
olen. Äiti sanoi tietävänsä. Se oli Ollin
mielestä hyvä hetki. Myöhemmin Olli
tapasi biologista äitiään usein helluntai-
seurakunnan kokouksissa.

- Oltiin hyviä tuttuja. Kun äiti kerran
sanoi ihmisille, että tämä on minun poi-
kani, se tuntui hyvältä. Isovanhempiaan
Olli kuitenkin piti varsinaisesti isänä ja
äitinä.

Olli kertoo saaneensa elää turvallisen
lapsuuden, eikä ole koskaan tuominut
biologista äitiään.

- Olosuhteet olivat silloin sota-aikana
mitä olivat. Hän ei nähnyt edes tar-
peelliseksi kysyä, miksi äiti oli päätenyt
ratkaisuunsa. Ei tuolla tiedolla ollut enää
merkitystä.

Äidin hautajaisten muistotilaisuudessa
Olli halusi laulaa kitarakuoron säestämä-
nä, On armo suuri ihmeinen. Se kosketti
kuulijoita.

Hetkessä juoppo

Ennen uskoontuloaan Ollin elämä
ehti mennä hunningolle. Sen sai aikaan

**Perheyhteyttä Olli Mäki on saanut kokea Katulähetysten entisen talous-
päällikkö Erja Moision perheessä. Vuonna 2011 Erja siirtyi oman yrityksen
toimitusjohtajaksi.**

alkoholi. 1970-luvun taitteessa kirjan-
myyntityöhön tuntui kuuluvan pieni määrä
alkoholia. Juoppo hänestä tuli hetkessä.

- Konjakista aloitin ja Lasoliin lopetin,
hän muistelee. Koko vuosikymmenestä
Olli ei muista kovinkaan paljon.

Vuonna 1973 tuli oman perheen me-
netys. Olli ihmettelee, ettei hän koskaan
sattunut yhtä aikaa äitinsä kanssa hengel-
liseen kokoukseen vankilassa.

- Äiti ei nähnyt minua vangin puvussa.
Jouluna 1979 Ollin elämässä alkoi muutos.
Tapahtui paljon pienessä ajassa. Olli sai
löytää elämän tien.

Katulähetys on turvapiste

Vuonna 1985 Olli muutti Jyväskylään.
Pitkä ura pullakirkkojen pitäjänä alkoi
seuraavana vuonna. Veljeskodin lisäksi
pullakirkkoja oli silloin myös Keskusseu-
rakuntatalolla ja Pitkädulla.

Ollista on tullut työmuodon keskeinen
hahmo, yksi pitkäaikaisimmista veteraa-
neista. Hän on tuttu julistaja niin Ensi-
askeleessa kuin muuallakin yhdistyksen
yksiköissä.

Ollin mielestä Katulähetys on turvapiste.
- On annettu mahdollisuus tehdä ja yrittää.
Vapaaehtoistyön lisäksi hän on toiminut
myös Kalliomäen yksikön vastaavana
työntekijänä.

Tärkeitä työmuotoja Ollille ovat myös
päihdeleirit, evankelointi Armahdetut
-lauluryhmän kanssa ja perinteeksi tullut
hengellinen kesäpäivä Kiponniemessä.
Viimeksi mainitun tapahtuman 10-vuotis-
juhla vietettiin keväällä 2012. Tapahtuma
kokoaa joka toukokuu 70 – 80 osanottajaa.
Entisenä ”konnana” Olli muistelee kaiholla
myös Konnakuoroa, jonka hän järjesti
Taulumäen kirkkoon isoon hengelliseen
tapahtumaan keväällä 1998.

Käytännön mies ja evankelista

Ollin käden jäljet näkyvät Katulähetys-
sen yksiköissä. Jo nuorena hän työskenteli
rakennushommissa, mutta myös metalli-
valimoilla ja sellutehtaalla. Hän on raken-
tanut ja remontoinut paljon yhdistyksessä.
Vieläkin hän korjailee rempallaan olevia
paikkoja kiinteistöissä.

Olli kokee itsensä palvelijaksi. - Palveleminen ja auttaminen ei ole rasite. Se on jonkinlainen armolahja, ollut pienestä pitäen, yhtä luonnollinen kuin syöminen.

Ennen muuta Ollilla on evankelistan kutsumus. - Ei sille voi mitään. Niin kauan mennään, että yläkerran Iskä sanoo, että nyt huilaat. Ei voi olla hiljaa, kun armosta on saanut mahdollisuuden. Olen kylväjä, Jumala antaa sadon, kuvailee Olli omaa kutsumustaan.

Paapominen ei auta

Hengellisessä työssä Olli painottaa kuuntelemista. Hän saa kuulla sellaisia-kin asioita, joita ei kerrota varsinaisille työntekijöille.

- Kertovat mulle. Minussa on vähän isähahmoa.

- Sanon asiat niin kuin ne on. Turha paapominen ei vie ketään eteenpäin. Ihminen pitää saada ottamaan vastuu tekemisistään. Jos paapomislinjalle lähdetään, haetaan asti saadaan paapoa.

Ihmisen iankaikkisuuskohtalosta Olli varoo lausumasta tuomioita. Emme voi tietää, mitä päihdeongelmaisten mielissä liikkuu, kun tulevat pullakirkkoon. - Eivät he tule vain kahvin ja leivän takia. Jokin muukin veto on. Jumala tuntee sydämet.

Kankitie on mieluisin pullakirkkopaikka. - Ne kokee, että tuo ei pidä itseään parempana. Onnistumisen mahdollisuus kuitenkin on Ollin mukaan minimaalinen. Olisi tärkeää, että olisi paikka, johon uskoon tulleet voisivat mennä. Artturikin selvisi aikanaan Pekan luona alkuun. Ääritapauksessa päihdeleiriltä palaavalle jo voidaan tarjota ryyppy bussista laskeuduttaessa.

Ystävyys

Katulähetyksen hallinnossa Olli tuustui yhdistyksen silloiseen talouspäällikköön, **Erja Moisioon**. Ystävyys alkoi riidasta, joka koski erimielisyyttä vuokratäristä. Vihaisen miehen vuoksi Erja soitettiin paikalle vapaapäivältä. Molemmat huusivat. - Pidin huolen, että minun ääneni on kovempi. Ovet paukkuen lähdin, kertoo Olli.

Siitä alkoi kuitenkin ystävyys, jota puo-

Erja Moisio, Olli Mäki ja Seppo Riikonen Sininauhaliiton 70-vuotisjuhlassa vuonna 2006.

lestaan Erja kuvaa seuraavasti: "Olavi on ystävä, jonka kanssa keitetään tuulet ja tuiskut sekä rauhalliset suvannot – laulun sanoin "Mistä tunnet sä ystävän?"

Ihmislle riittää yksikin luotettava ystävä. - Ilman tuota perhettä, en menisi 100 %:sti sanomaan, olisinko tässä. Olli arvostaa aitoutta.

Erjan mielestä "Ollia on helppo ymmärtää, hän on mutkaton ja oma itsensä ilman teennäisyyttä. Ja valmis auttamaan aina muita, myös minua. Olli sanookin leikkisästi olevansa Katulähetyksen hätävara, mutta siinä on paljon totta ja kuvaavaa Olavin luonteesta – kun hätä on suurin, on apukin lähellä. Olavin palveluasenteesta olisi muille niin paljon opittavaa."

Olli Mäki

Rakas vaari

Kun Erjan tytär, **Taika**, syntyi, jouluaattona 2006, Olli ilmoitti toimistolla olevansa nyt vaari, sillä Taikalla ei ole isovanhempia. - On merkinnyt paljon, kun saa kokea olevansa hyväksytty ja rakastettu vaarina. Koskaan ei ole annettu ymmärtää toisin. Voin sanoa, että nuo ihmiset ovat sydämestään minun ystäviäni isolla Y:llä.

Ollin lapsuudessa oltiin paljon yhdessä, aterioitiin yhdessä. Perhe oli tärkeä. - Tulee perheolo, kun syödään yhdessä. Saa tuntea, että kuulun tähän juttuun, kertoo Olli, jolle omat isovanhemmat aikanaan antoivat kodin. Nyt hän saa itse osoittaa rakkauttaan vaarina.

Usein hän aterioi tai kahvistelee Erjan perheen kanssa. Kyläillään puolin ja toisin ja välillä ajellaan vaikka apsilta syömään. - Taika tykkää Palokan ABC:stä, mutta Hirvaskankaalla ja Kanavuoressakin on käyty. Taika tietää, että hän on vaarin rakas. Jos ei Erjan porukkaa olisi, olisin hyvin yksinäinen, sanoo Olli. Ja niin se on. "Vaari on meille rakas!" tunnustaa Erja.

Myös serkku Taiston perheellä on ollut iso merkitys Ollille ja Kalliomäen veteraanit muistavat yhä Ollin valmistamat makoiset jouluateriat. Joulun yhdessäolon ja perheyhteyden aikaa. Se on tärkeä asia tänäkin jouluna.

Markku Leinonen

Pekka Arposuo – Jyväskylän Katulähetyksen pitkäaikaisin puheenjohtaja

Pekka Arposuo syntyi ja kasvoi Laukaan Tiituspohjassa. Opiskeltuaan ammattikoulussa koneistajaksi, Pekka suoritti asevelvollisuuden ja toimi vuodesta 1969 oman alansa työtehtävissä, sorvarina, varastomiehenä ja työnjohtajana. 1990-luvun alussa elämä alkoi kuitenkin luisua pois raiteiltaan. Syynä oli runsas alkoholin käyttö. Työelämä kävi mahdollottomaksi, eikä tulevaisuutta näyttänyt enää olevan.

Tärkeä päihdeleiri

Merkittävä tapahtuma oli kristillinen päihdeleiri Kangasniemen Pississä kesällä 1993. Leirille tulon syy ei ollut kovin ylevä. Pekka halusi ainoastaan levätä ja koota voimia jatkaakseen juopottelua. Aiempi juominen oli ollut kuitenkin sen verran rankkaa, että leirillä Pekka sai vaikean viinakrampin. Ambulanssia ja lääkäreitä tarvittiin.

Pekka palasi kuitenkin takaisin leirille. Jumala alkoi kosketella. Seurasi uskonratkaisu ja paikan varaaminen Katulähetyksen Etapin yksiköstä, jonka toimintaa Etapin työntekijöinä toimineet Kaarina ja Sakari Pihlaja olivat kehittäneet kristillisen hoitokodin suuntaan.

Kristillinen hoitokoti

Vaikka olikin jo tullut uskoon, Pekka ei vielä halunnut luopua päihteistä, eikä mennyt Etappiin. Kahden viikon kuluttua alkoi kaduttaa. Vieläkö hoitokotipaikka oli varattuna? Puhelinkeskustelussa Kaarina Pihlaja kertoi, että Pekan pitäisi tulla heti. Enää Pekka ei aikaillut. Siitä lähti muutos.

- Minulla oli onnea, tai lieneekö johdatusta, etten toisin kuin monet muut, joutunut heti takaisin niihin ryypyporukoihin, joista oli lähdetty. Pääsin siitä irtaantumaa ja se oli tulevaisuuden kannalta hyvin tärkeä vaihe.

Hoitokodin muuttaessa Nurmelaan

Katulähetyksen hallitus vuodelta 2001, vas. Pekka Arposuo.

Vesankajärven rannalle elokuussa 1993, Pekka seurasi mukana. Toipuminen eteni suotuisasti ja pian päiheteiden väärinkäytöstä kärsinyt mies liittyi Katulähetyksen jäseneksi ja alkoi itse auttaa päihdeongelmaisia. Auttamistyötä tehtiin myös Suomen rajojen ulkopuolella, Viron Petrulassa.

Puheenjohtajaksi

Pekan toipuminen oli nopeaa. Siihen vaikutti se, ettei totaalista alkoholinkäyttöä ollut kuitenkaan kestänyt kovin monta vuotta. Suurta vahinkoa ei ollut ehtinyt tapahtua. Työkyky oli tallella. Niinpä yhdistyksen syyskokouksessa joulukuussa 1995 Pekka valittiin johtokuntaan, jonka jäsenenä hän on toiminut siitä lähtien. Vuoden 2001 alusta johtokunnan nimi vaihtui hallitukseksi.

Yhdistyksen syyskokouksessa 14.12.2000 Pekka valittiin yhdistyksen hallituksen puheenjohtajaksi. Puheenjohtajavuotia on kertynyt jo 12 ja Pekasta on tullut Jyväskylän Katu-

lähetyksen pitkäaikaisin puheenjohtaja. Titteliä piti aiemmin hallussaan 1980 - 90-lukujen puheenjohtaja, urakoitsija, Jaakko Koivunen.

Pekka muistaa vieläkin, kuinka Katulähetyksen työmatkalla Saksassa uusi toiminnanjohtaja, Erkki Arvaja, kyseli hänen mielipidettään puheenjohtajuudesta. Se oli ensimmäinen kerta. – En aluksi ajatellut olevani kykenevä tehtävään, kertoo Pekka.

Puhelin soi

Katulähetyksestä on tullut oleellinen osa Pekan elämää. Puheenjohtajana hän joutuu vastaamaan päivittäin Katulähetyksestä koskeviin kysymyksiin. Puhelin soi usein. Myös kantaa on otettava.

Pekka arvostaa sitä, että otetaan selkeä kanta asioihin, eikä vain hymistellä. Joskus se johtaa vääntöihin, mutta kuuluu asioiden hyvään hoitamiseen.

Myös yhdistyksen hallituksessa keskustellaan ja toisistaan poikkeavia kannoja puolustetaan – joskus kiivaastikin. Yhteys kuitenkin säilyy. Asiat riitelevät.

Periaatteen mies

Puheenjohtajuutta Pekka kuvaa haasteelliseksi. - Sehän on hyvin haastava ja vastuullinen tehtävä, johon en alun perin koskaan olisi itseäni kuvitellut. Oli se sellaista haparointia alussa ja varmasti joskus vieläkin, mutta ehkä tähänkin hommaan pätee se, että kun tuntee olevansa valmis ja kypsä, kannattaa homma jättää siihen ja antaa muitten tarttua ruoriin.

Yhdistyksen hallituksen jäsen, eläkkeellä oleva poliisi, Timo Pauni, kuvaillee Pekkaa miehenä, joka on sopivasti periaatteen mies. Hän pitää kiinni siitä, minkä kokee oikeaksi. Timo on nähnyt hallituksen kokouksissa monet väännöt.

Timon mukaan Pekka kuuntelee mutta tekee omat johtopäätökset kuten johtajan tuleekin. Pekka on sydämeltään ehdoton katulähetysihminen, joka on antanut sielunsa tähän työhön, sydämelinen ihminen, sanoo Timo.

Metallialan yrittäjäksi

Vuonna 1997 Pekka perusti oma yrityksen (Jykopal JKL koneistuspalvelu). Vaajakoskella toimivan yrityksen päätoimialana ovat koneistus, työkaluvalmistus, koneenrakennus ja kokonaistoimitukset. Yrityksessä valmistetaan mm. osia puun-työstökoneisiin.

Rahoituksen saaminen yritykselle ei ollut itsestäänselvyys. Lopulta laina kuitenkin järjestyi. Yrityksen metallintyöstökoneet herättävät kävijässä kunnioitusta. Työn tarkkuus hämmästyttää tavallista tallaajaa.

Se on välttämätöntä, kun valmistetaan metalliosia tarkkaa työtä suorittaviin laitteisiin. Pekan lisäksi yrityksessä työskentelee hänen poikansa Timo.

Hengellinen työ

Pekan sydäntä lähellä on myös oma seurakunta, Jyväskylän helluntaiseurakunta, jonka kokouksiin hän osallistuu uskollisesti. Vuosien myötä näkökulma on avartunut. Pekka on havainnut, että tosi kristittyjä on monissa seurakunnissa ja kirkkoissa tunnustuskuntaan katsomatta.

Hengellistä toimintaa pitää pyrkiä kehittämään niin, että se vetää yhä enemmän puoleensa. - Oma evankelointityylini

Pekka Arposo ja Erkki Arvaja Passo Stelviossa vuonna 2009.

on lähinnä rinnalla kulkija, joka kaiken muun ohessa voi puhua myös Jeesuksesta.

- Jumala on tarkoittanut meidät toimimaan siellä, mistä meidät itsemme on irti reväisty. Se on sellainen maaperä, jossa meidän itse kunkin on kaikkein helpoin evankeloida.

- Sanotaan, että kukin tulee autuaaksi omalla uskollaan, mutta totuus on, ettei autuaaksi tulla kuin yhdellä ainoalla tavalla, uskomalla Jeesuksen, sanoo Pekka.

- Tämä homma ei saa missään vaiheessa mennä sellaiseksi bisnekseksi, että ihminen unohtuu. Siinä vaiheessa lienee parempi laittaa mieluummin lappu luukulle. Saattaa olla, että tulevaisuudessa tulee olemaan entistä vaikeampaa tunnustaa väriään tässä yhä enemmän vapauksia vaativassa ja yksilöllisyyttä korostavassa yhteiskunnassa. Meidän on kuitenkin se tehtävä, nyt ja tulevaisuudessa.

Ajan hermolla

Tulevaisuuden kannalta on tärkeää, että olemme ajan hermolla. Nuorten saaminen mukaan katulähetystoimintaan on ykkösasia. Toisaalta meidät on kutsuttu olemaan äänitorvena niille henkilöille, joiden ääni ei kuulu päättävissä elimissä. Nämä ihmiset on meille annettu.

Sekä kokemusasiantuntijoita että koulutettuja työntekijöitä tarvitaan. Vaikka ongelmia kokenut ihminen pääsee helpommin sisälle vastaavia ongelmia kokevan tunteeseen, niin asiantuntijuutta se ei pelkästään anna. Tarvitaan myös koulutusta ja pätevää tietoa, linjaa Jyväskylän Katulähetyskeskuksen pitkäaikaisin puheenjohtaja, joka vaikuttaa myös Suomen Katulähetysliiton hallituksessa.

Markku Leinonen

Hyvästä paras - Jim Collinsin ajatuksia

Kuluvan vuoden aikana Jyväskylän Katulähetyksen työntekijät ovat useaan otteeseen voineet tutustua yhdysvaltalaisen johtajuusgurun ja yrityksiä tutkineen **Jim Collinsin** ajatuksiin. Parhaiten menestyviä yrityksiä analysoimalla Collins on löytänyt menestyksen avaintekijöitä. Hyvästä paras -teoksessa (suom. 2003) hän esittää tulokset ja tekijät, joiden varassa hyvästä organisaatiosta voidaan kehittää paras. Syksyllä 2012 Collins toimi GLS -luennoitsijana.

Jyväskylän Katulähetyksen toiminnanjohtaja, **Erkki Arvaja**, oli hankkinut tämänvuotisen GLS -koulutuksen CD -levyt. Yhdistyksen työntekijät katsoivat yhteisessä kokouksessaan 22.11. Collinsin esityksen. Se kirjoitti ajatuksia ja mielipiteitä. Vaikka Collinsin ideat ovat lähtöisin yritysmaailmasta, niillä kuitenkin on liittymäkohtia muihinkin organisaatioihin, myös kolmannen sektorin voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin.

Amundsen ja Scott

Luennon lähtökohta oli varsin omaperäinen. Johtajuuden esikuvina toimivat nimittäin Etelänapa -mantereen valloittajat, Roald Amundsen ja Robert Falcon Scott. Esitys kiteytyi lähinnä kolmeen näkökohtaan, fanaattinen kurinalaisuus, kokemusperäinen luovuus (empirical creativity) ja tuottelias vainoharhaisuus.

Viimeksi mainittu omaperäinen ilmaisu avautui vaikeammin kuin kaksi

ensimmäistä näkökohtaa. Koska Collins ponnistaa amerikkalaisesta kulttuuri-taustasta, kannattaa kokonaisuuden tarkastelussa ottaa tämä huomioon. Lisäksi Collinsin näkökulma perustuu yritysmaailman tutkimukseen, siksi siinä vahva taloudellisen menestyksen näkökulma.

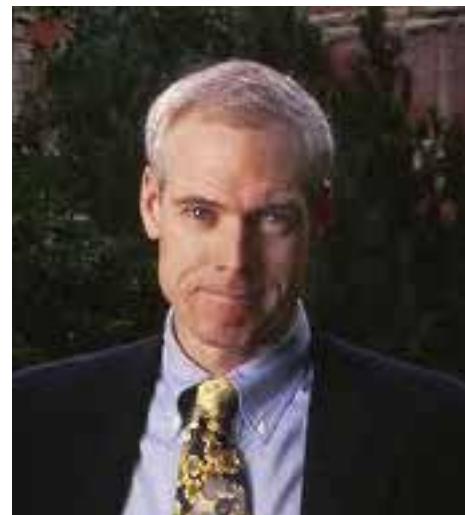
Norjalaiselle Amundsenille fanaattinen kurinalaisuus merkitsi mm. 30 km:n päivämarsseja säästä ja tuntemuksista huolimatta, ei kuitenkaan uhkarohkeutta. Oli päämäärä, joka koettiin niin tärkeäksi, että kurinalainen puurtaminen päivästä toiseen sekä vaivojen kärsiminen kävi mahdolliseksi.

Empiirinen luovuus

Empiirinen luovuus puolestaan tarkoitti käytännön kannalta ja käytännössä koeteltujen ratkaisujen etsimistä ja löytämistä. Amundsen kehitti ja paranteli jatkuvasti retkellä tarvittavia varusteita, teki pieniä keksintöjä ja korjauksia. Tähän sisältyi nöyryyttä. Hän meni eskimoiden luo oppimaan. Antarktisen olosuhteissa koiravaljakko oli paras ja perusteellisimmin koeteltu kulkuneuvo.

Tuottelias vainoharhaisuus merkitsi pitkälle mennyttä erilaisten mahdollisten uhkatekijöiden vakavasti ottamista. Oli varauduttava varusteiden ja kaiken muun osalta perusteellisesti siihen, että uhkakuvat voivat toteutua. Uhkien tiedostaminen ja vakavasti ottaminen johti luovaan tuotteliaisuuteen.

Yhdistyksen, organisaation keskiössä on kova ydin, josta ei missään tapa-

Jim Collins

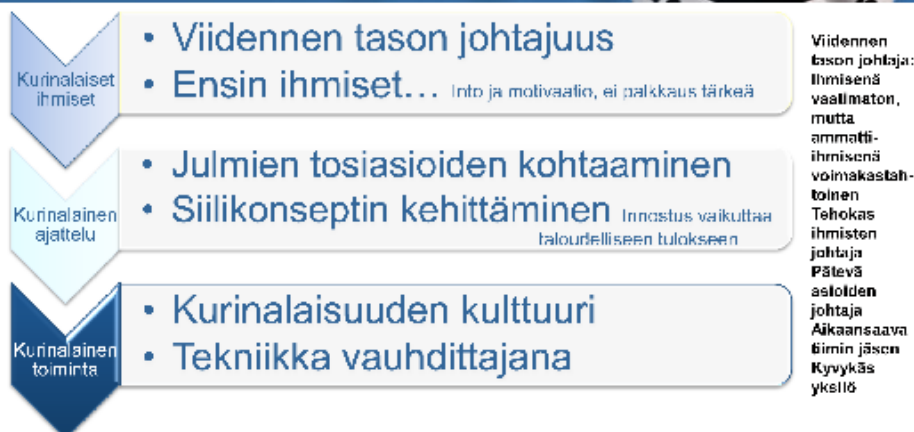
uksessa saa luopua tai antaa periksi. Sitä suojellaan kaikin tavoin. Menettelytapoja ja toimintoja päämäärän tavoittamiseksi sen sijaan kehitetään jatkuvasti. Suositetaan edistystä.

Tilaisuuksien hyödyntäminen

Collins pohdiskeli myös tuurin merkitystä menestyksessä. Hyvin menestyneillä yrityksillä ei ollut sen enempää hyvän onnen kokemuksia kuin muillakaan. He vain osasivat hyödyntää avautuneita tilaisuuksia sekä myös etsiä hyötyä ikävistä tapauksista.

Collins kertoi esimerkin vaimonsa vakavasta sairaudesta, syövästä, joka oli avannut elämää ainutkertaisella tavalla. Sen tuloksena oli elämää muuttava havainto. Aikamme maan päällä on rajallinen. Elämässä kyse on ennen muuta ihmisestä, ajasta ja rakkaudesta. Miten käytämme rajallisen aikamme?

Hyvästä paras organisaatio

Hyvän puolesta

Kyse on ennen muuta elämämme tarkoituksesta. Ponnistelemme fanaattisen kurinalaisesti ja luovia ratkaisuja käytännössä etsien sekä vaaratekijöihin varautuen siksi, että asia, jonka hyväksi ponnistelemme, pitää tehdä. Emme tee sitä oman itsemme vuoksi.

Emme halua toiminnallamme korottaa itseämme, vaan teemme työtä

saadaksemme sen avulla aikaan jotain hyvää ja ainutkertaista. Toisin sanoen koemme, että elämällemme ja työllämme on tarkoitus, joka ylittää oman henkilökohtaisen etumme.

Elämän tarkoitus

Viimeksi mainituista Collinsin ajatuksesta voisi vetää yhtymäkohdan Viktor Franklin, juutalaisen lääkärin ja logoterapeutin, ajatteluun. Frankl joutui sodan

aikana natsien keskitysleiriin. Hän havaitsi, että ne ihmiset, joilla oli heidän oman elämänsä ylittävä tarkoitus, saattoivat selviytyä äärimmäisissä olosuhteissa.

Ratkaisevaa ei ollut se, miten vahva ihminen oli fyysisiltä ominaisuuksiltaan keskitysleiriin tullessaan, vaan se, oliko ihmisellä jotakin, jonka puolesta elää kaikissa olosuhteissa. Näillä ihmisillä oli vahva kokemus oman elämänsä tarkoituksesta.

Markku Leinonen

Apua vähävaraisille yksinhuoltajaperheille

Operaatio pienen pojan eväät (OPPE) on Katulähetyksen Ruokapankin hanke, jossa jaetaan avustuspakkauksia Jyväskylän vähävaraisille yksinhuoltajaperheille, joissa on alle kouluikäisiä lapsia, kriisitilanteissa myös muille pikkulapsiperheille. Hanke käynnistyi seurakunnan lahjoituksen turvin v. 2009 ja lahjoitustavaraa saadaan jyvaskyläläisistä liikkeistä.

OPPE-palveluaikana (ti klo 11 - 12) ruokapankissa käy vilske, kun asiakkaat noutavat oman pakkauksensa. Ruokatavaran lisäksi jaossa voi olla lahjoitustilanteen mukaan vaatetavaraa, kenkiä, leluja, lastenkirjoja, piirustusvälineitä, hygieniatuotteita jne. Hankkeesta on saatu myönteistä asiakaspalautetta. Oppe-työntekijä voi erityistapauksissa tehdä myös kotikäyntejä.

Oppe-hanke on saanut nimensä Raamatun kertomuksesta, jossa Jeesus siunasi pienen pojan viisi leipää ja kaksi kalaa (Joh 6:9-13). Lähempää tietoa Oppe-hankkeesta ja tarvittavasta Oppe-setelistä saa Katulähetyksen Ruokapankista (Sammonkatu 5 puh. 040 5052926).

Jyväskylän uudet kaupunginvaltuutetut ja varavaltuutetut tutustuivat yhdistyksen toimintaan

Jyväskylän vuosiksi 2013 - 2016 valitut uudet kaupunginvaltuutetut ja varavaltuutetut saivat marraskuun aikana tutustua yhdistyksen toimintaan. Yhteensä 23 valtuutettua tai varavaltuutettua käytti tilaisuutta hyväkseen. Yhdistyksen toimintaa esitelleiden yhdistyksen edustajien ja valtuutettujen välille syntyi hyvä vuorovaikutus jokaisena kolmena tutustumisiltana, 12.11., 20.11. ja 26.11.

Yhdistyksen puheenjohtaja, Pekka Arposuo, toivotti vieraat tervetulleeksi ja toiminnanjohtaja Erkki Arvaja esitteli Jyväskylän Katulähetysyhdistyksen toiminnan kokonaisuutta. Omilta vastuualueiltaan kertoivat myös EkoCenterin vastaava työntekijä, Usko Hintikka, Ensiaskeleiden -yksikön vastaava, Ville-Veikko Lampinen ja yhdistyksen työllistämistoiminnasta vastaava, Aulis Alanko.

Runsaan kahden ja puolen tunnin aikana valtuutetut saivat hyvän käsityksen yhdistyksen piirissä tehdystä työstä sekä yhteistyöstä Jyväskylän kaupungin kanssa. Vuonna 2012 Jyväskylän kaupunki osti yhdistykseltä palveluita 1 250 000 €:lla. Valtuutetut kuuntelivat esittelyä tarkkaavaisesti. Ilmapöytä oli hyvä ja leppoisa, välillä nautittiin kahvitarjoilusta.

Valtuutetut myös kommentoivat, esittivät kysymyksiä ja ilmaisivat tyytyväisyytensä yhdistyksen toimintaan. Kiinnostuneita oltiin mm. tulevaisuuden näkymistä, päihdeongelmien ilmenemisestä, nuorten yhteiskuntatakuusta, ongelmien ennalta ehkäisystä jne. Lisäksi useat valtuutetut, jotka työ- tai muiden esteiden vuoksi eivät päässeet tutustumisiltoihin, ilmaisivat kiinnostuksensa ja arvostuksensa Katulähetysyhdistyksen tekemää työtä kohtaan. Lisämahdollisuuksia valtuutetuille yhdistyksen toimintaan tutustumiseksi tullaan järjestämään talven aikana.

Valtuustoinfotilaisuudet pidettiin kahvila Agapeessa Kankitiellä.

Työntekijävalintoja

Irja Turpeinen

Laura Luukko

Juha Kautto

Katulähtelyn hallitus valitsi kokouksessaan 19.11. yhdistyksen uudeksi talouspäälliköksi vt. talouspäällikkönä tammikuusta 2011 toimineen yo. merkonomi **Irja Turpeisen**. Hän on toiminut aiemmin mm. Saarijärvi Äänekosken Matkahuollon paikallispäällikkönä, Osouskunta Metsäliiton palkkahallinnossa ja Jyväskylän Seudun Puhdistamo Oy:n vt. taloussihteerinä. Turpeisen edeltäjä oli ekonomi Erja Moisio.

Open ways -projektin projektipäällikkönä 15.11. lähtien toimii KM **Laura Luukko**. Hän seuraa tehtävässä FM Sari Peitsenheimo-Viitasta. Projektin tavoitteena on ohjata kolmannen sektorin yhdistyksiin työllistettyjä henkilöitä avoimille työmarkkinoille. Luukko toimi aiemmin Ruokapankin vastaavana työntekijänä. Ruokapankin vastaavana työntekijänä toimii nyt FM **Juha Kautto**.

Väitöstutkimus osoitti: Katulähetys on pitkäaikaistyöttömien aktiivinen työllistäjä

Jyväskylän yliopistossa 29.9.2012 tarkastetun kamerunilaisen YTM Thomas Babila Saman yhteiskuntapolitiikan väitöskirja "NGOs and the Implementation of Active Labour Market Policies: The Case of Finland and Sweden", osoitti, että hänen tutkimillaan kansalaisjärjestöillä (NGO) on aktiivinen rooli aktiivisen työmarkkinapolitiikan toimeenpanossa.

Sama kokosi tutkimusaineistonsa kyselylomakkeiden ja haastattelujen avulla Jyväskylän Katulähtetyksestä, Pirkanmaan Sininauhasta ja Stockholms stadmissionista. Tutkittujen kansalaisjärjestöjen ja valtion suhde näyttäytyi kumppanuusyhteistyösuhteena toteutuen kaupunkien ja paikallisten työvoimatoimistojen kautta.

Suomen ja Ruotsin välillä havaittiin vain vähäisiä eroja. Näiden maiden hyvinvointivaltio -malli on pitkälle yhteneväinen. Kansalaisjärjestöjen suurimmat haasteet aktiivisen työmarkkinapolitiikan toteutuksessa liittyvät Saman mukaan toiminnan rahoitukseen, työvoiman rekrytointiin ja kilpailuun muiden sidosryhmien kanssa. Haasteiden voittamiseksi valtion tulisi rahoittaa riittävästi kansalaisjärjestöjen toimintaa.

Vastaväittäjänä toiminut dosentti, Jouko Kajanoja, Helsingin yliopistosta piti Saman tutkimusta uuden lehden avautumisena.

Katulähtelyn uudet nettisivut julkaistiin 1.11.2012. Ne löytyvät osoitteesta www.jklkl.fi

EkoCenter kankitien kirppari

Lattian maalauksen alta kaikki

50%

alennuksella
(ei koske Jyka-tuotteita)

ALE 10-19.12

Myymälä suljettu
20.12 - 2.1

Tutkimus antaa uusia näkökulmia ihmisille, jotka ovat tekemisissä aktiivisen työmarkkinapolitiikan toimeenpanon kanssa ja se on hyödyllinen myös päätöksentekijöille kansalaisjärjestöjen menettelytapoja kehitettäessä.

Sama toimi pitkään opettajana kotimaassaan Kamerunissa. Hän muutti Suomeen saatuaan maisteriopintopaikan JY:sta v. 2004. Väitöstilaisuuden kustoksena toimi yhteiskuntapolitiikan professori Teppo Kröger JY:sta.

Työntekijöiden virkistysmatka Fuengirolaan 21-28.9.

Yhdistyksen vuotuinen virkistysmatka suuntautui tänä vuonna Espanjan Fuengirolaan.

Katulähteyksen virkistysmatka suunnautui jo toistamiseen Espanjan aurinkorannoille, Andalusian Fuengirolaan, joka on tunnettu suomalaisutuksestaan ja aurinkoisen lämpimästä ilmanalasta. Emme pettyneet. Matka bussilla Tampereelle ja sieltä lentäen Malagaan ja edelleen bussilla määränpäähän, sujui hienosti kuten paluumatkakin. **Paula ja Ensio Niinisen** isännöimässä Hostal Nevadassa saimme nauttia hyvästä huolenpidosta.

Läheiselle beachille saattoi kävellä uimahousuissa pyyhe hartioilla. Vaikka lämpötila vaihteli 30 C:n molemmin puolin, ilmanala ei ollut tukahduttava. Välimereltä puhaltava tuuli teki sen suomalaisellekin harvinaisen otolliseksi. Veden lämpötila oli sopivan virkistävä. Eipä kolotellut, eikä väsymyksestä ollut tietoa. Harvinaisen otollinen paikka ihmisen fyysiselle (ja myös henkiseksi) olemukselle. Ei ihme, että tänne tullaan virkistymään eri puolilta Eurooppaa. Shortsit ja sandaalit olivat sopiva vaatetus. Ensikertalaiselle palmut sekä mandariini-, appelsiini- ja

oliiviviljelmät tai oikeasti suolainen Välimeren vesi olivat jo elämyksiä.

Kaupungin laidalla korkean kukkulan päällä seisova jättimäinen musta härkä hallitsi maisemaa. Olimme härkätaistelilijoiden luvatussa maassa. Tasaisen siisti ja nopea, käytännössä ilmainen, junayhteys pitkin Costa de Solia, vaikkapa Malagaan, osoitti Espanjan panostaneen infrastruktuuriin. Muutama asunnoton vanhus tarvoineen ja koirineen sekä Suomi Plazan juopunut ”härköläinen” osoittivat, että Euroopan lounaiskulttuurin tarviin katulähetystyötä. Elämänmeno ainakin matkailijan silmiin vaikutti rauhalliselta. Vaikka erojakin oli, niin monin tavoin saatoimme tuntea olevamme tutussa eurooppalaisessa kulttuuripiirissä. Isompaa kurjuutta ei näkynyt, mutta ovelia taskuvarkaita oli varottava. Sen osoitti pari kadonnutta lompakkoa. Taidolla laatoitetut tiet, pihat ja niiden istutukset herättivät ihastusta. Mutta pinnan alla on ahdistusta, tiesi lähetystyöntekijä. Monet ihmiset ovat ahtaalla Espanjan talouskurimuksessa.

Matkaohjelma oli suunniteltu sopivan väljäksi. Saatoimme tutustua paikallisiin kohteisiin pienemmissäkin ryhmissä tai yksin. Sain kierrellä kahden kokeneen matkailijan, **Hilkka ja Seppo Riikosen** seurassa. Vaikka moskeijaksi uumoilemamme rakennus osoittautui lopulta yksityiskodiksi, oli maurien pitkä valtakausi Iberian niemimaalla edelleen näkyvillä. Heidän keskiajalla rakentamansa Sohailin linna seisoi ylväänä jäänteinä islamilaisen kulttuurin loiston ajoilta. Ensimmäisinä tänne tulivat kuitenkin foinikialaiset, sitten roomalaiset. Jäänteitä muinaisista asumuksista löytyy eri puolilta.

Mijasien pieni vuoristokaupunki oli viehättävä retkikohde kahviloinen, toreinen ja härkätaisteluareenoinen. Näytös oli juuri meneillään (23.9). Saimme hiljentyä kauniisti rakennetussa kirkossa. Haudassa makaavaa Kristusta esittävä veistos oli vaikuttava. Illan viiletessä palasimme alas Fuengirolaan nauttien sinertävästä Välimeren maisemasta.

Moni löysi virkistystä aurinkorannan

lepotuoleilta ja meren virvoittavista aalloista. Kuinka hyvältä kirkas Välimeren vesi tuntuikaan sekä rannan lämmin hiekka. Myös ostoksia tehtiin ja kiertäviä afrikkalaiskauppiaita kohdattiin. Aamun hämäryys ja illan valoisuus osoittivat, että todellinen aikaero Suomeen oli enemmän kuin virallinen tunti. Olimmehan Greenwichistä länteen.

Vain parin km:n päässä oli suomalaisatuksen keskus (Los Pacos), urheilijoidemme harjoituspaikka kultaisella 70-luvulla. Yksi pääkaduista on Avda Finlandia ja sieltä löytyy Suomi Plaza, suomalaisia liikkeitä sekä tietysti Majakka, jossa saimme rakentua hengellisesti ja kohdata hyviä ystäviä. Oli miellyttävä yllätys, kun viereeni istui urheilu­kirurgi, **Sakari Orava**, joka oli tutkinut olkapääni Kokkolassa yli 30 vuotta aiemmin.

Hengellisesti matka oli antoisa monessa mielessä. Rannalla kokoontui iltaisin rukousryhmä ja yhteisiä kokoon­tu­misia oli myös hostellimme aulassa, jumalanpalveluksiin osallistuttiin. Joillekin tutustuminen ikivanhaan kristilliseen traditioon oli matkan ehdoton kohokohta. Kirkkojen reliefeistä saatoimme havainnollisesti tutkia Kristuksen kärsimystietä. Yhteisöllisyys rakentui matkan aikana monin tavoin, yhteisinä kokemuksina, jakamisena ja yhdessäolon hetkinä.

Retki Rondaan (24.9.) oli ikimuistoinen bussin mutkitellessa vuorten jyrkillä rinteillä. Vuoristo oli yllättävän kuiva ja karu, kivikko­inen, mutta pieniä valkoisia taloja ja viljelmiä kotieläimiseen näkyi harvakseltaan laaksoissa. Paikallista mäntyä kasvoi vuorten rinteillä. Ronda oli monessa suhteessa näkemisen arvoinen paikka. Kuuluisaa rotkoa siltoineen kaupungin sydämessä kuvattiin ja ihmeteltiin, niin myös viehättäviä vanhoja rakennuksia. Täällä vaikutti aikanaan Nobel-kirjailija **Ernest Hemingway**. Myös paluumatka Fuengirolaan oli jännittävä ja kirkumistakin kuultiin, kun bussi näytti ajavan tyhjän päälle jyrkänteiden reunalla - mutta vain näytti. Bussinkuljettajamme oli taitava.

Torstaina 27.9. pauhasivat meressä jyhkeät aallot. Ihmiset olivat poistu-

Torstaina 27.9. vietettiin Usko Hintikan 60-vuotisjuhlia iloisissa tunnelmissa.

Matkan ohjelmaan kuului myös yhteisöllisiä tilaisuuksia, jossa riitti tunteita ja erilaisia kohtaamisia.

neet rannoilta mutta aaltojen huuhtomia simpukankuoria oli sitäkin enemmän. Karibialta lähtöisin oleva hirmumyrsky teki tuloaan. **Usko Hintikan** 60-vuotisjuhlaa vietimme iloisissa tunnelmissa hyvän ruoan merkeissä. Puoli neljältä perjantai­aamuna virkistynyt katulähetysjoukkueemme suuntasi bussilla Malagaan ja sieltä kohti kotimaata. Rivimme olivat tiivistyneet ja yhteisyyden kokemuksemme vahvistuneet. Takana oli erinomainen

viikko. Hirmumyrskyn tiedettiin pian iskevän Aurinkorannoille ja niin myös tapahtui. Muutaman tunnin kuluttua alkoivat rankkasateet. Silloin me olimme kuitenkin jo turvassa pilvien päällä Ryan Airin kiidättäessä tyytyväisiä matkaajia kohti kotimaata. **Erkki** oli onnistunut täydellisesti ajoituksessaan.

Markku Leinonen

Jyrki Pitkänen haluaa kehittää katulähetyksen toimintaa

Kuka olet?

Olen Jyrki Pitkänen, 51 v.

Mistä olet kotoisin?

Lapsuuteni ja nuoruuteni olen viettänyt Kalajoella. Isäni ja äitini ovat kotoisin Savosta, molemmat Maaningalta.

Mieluisin lapsuudenmuistosi?

Kalastelin mieluusti nuorempana. Piirsin ja maalasin. Uintiretket kesällä olivat mieluisia.

Millainen olet?

Olen hiljaisemmanpuoleinen ja sopeutuvainen. Mieluummin kuuntelija kuin puhuja. Mielelläni kuuntelen ihmisiä. Viihdyn yksin itseni kanssa. Tietty määrä omaa aikaa on minulle tärkeää.

Kerro perheestäsi?

Seurustelin Sirpan kanssa viisi vuotta. Menimme viime kesänä naimisiin Iisalmen kirkossa. Keväällä olimme menneet kihloihin. Vaimoni Sirpan ja minun lisäksi perheeseemme kuuluvat Sirpan 17- ja 15-vuotiaat työt. Vanhempi lukiossa ja nuorempi yläkoulun viimeisellä eli 9. luokalla. Asumme Kangasvuorella.

Miten ja miksi olet päätenyt Katulähetykseen töihin?

Seurusteluajanamme asuin Kuopiossa opiskellen medianomiksi Savonia -ammattikorkeakoulussa, Muotoiluakatemiassa. Mietimme Sirpan kanssa meitä kiinnostavia kristillisiä työkuvioita. Otin yhteyttä suoraan Erkki Arvajaan. Hän pyysi käymään. Esittäydyimme ja keskustelimme. Mukana oli Tomi Montonen atk-puolelta. Minulla on graafisen suunnittelijan ja medianomin ammattilaisuus. Olin vuonna 2011 kaksi kuukautta työelämävalmennuksessa Katulähetyksellä. Helmikuun lopussa muutin virallisesti Jyväskylään Kuopiosta. Sen jälkeen olin yrittäjäkurssilla ”Luovuus rahaksi”. Se oli luovien alojen yrittäjäkurssi. En uskaltanut heittäytyä yrittäjäksi, jota en pohjimmiltani halunnutkaan. Toivoin pääseväni uudelleen

Jyrki Pitkänen toimii Jyväskylän Katulähetyksessä visuaalisessa viestinnässä Tomi Montosen alaisuudessa.

Katulähetykselle kurssin jälkeen. Erkki Arvajan ja Tomi Montosen myötävaikutuksella aloitin täällä kuuden kuukauden palkkatukityön.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Kristillinen arvopohjani vaikuttaa siihen, että pidän voittoa tavoittelemattomasta työstä luonnon ja ihmisen hyväksi. Sitä olen arvostanut. Uskoni on henkilökohtainen suhde Jumalaan. ”Kirkkoni” on usein luonnon hiljaisuudessa. Ylipäänsä pidän olla mukana yleishyödyllisessä työssä. Työn sopiva vapaus, se että voin olla luova, käyttäen ammattitaitoani. Työkaaverit ovat mukavia. Tulen hyvin toimeen ihmisten kanssa; mainitsen mm. Tomin ja muun Kankitie 14 henkilökunnan, Erkki Arvajan, Usko Hintikan, Erkki Snellmanin... Työssäni ovat käytössä myös hyvät työvälineet.

Millainen esimies sinulla on?

Tomi Montonen on hyvä, osaava esimies. Hänellä on atk-osaaminen hyvin hallinnassa.

Mitä elämän kohokohtia sinulla on ollut?

Yksi elämäni kohokohtista on ollut naimisiinmeno kesällä. Aikaisempia ovat olleet m. töihin pääsy ja opiskelupaikan saanti.

Mielimusiikkisi?

Musiikin suhteen olen kaikkiruokainen. Sibeliuksen ”Finlandia” on mielikappaleeni.

Minkä kirjan luit viimeksi?

”Löydä Luovuutesi!”

Millainen on hyvä ystävä?

Hyvä ystävä on luotettava Hän on kokenut kanssani sekä hyvät että huonot asiat elämässä. Tämä yhdistyneenä luotettavuuteen.

Mikä saa sinut ärtymään?

Itsekkyys saa minut ärtymään. Negatiivinen, häiritsevä itsekeskeisyys. Ärtymään saa myös kova, stressaava kiire.

Milloin olet tyytyväinen?

Olen oppinut olemaan tyytyväinen pienistä asioista, kuten rauhallinen saunailta, Hyvä keskustelu. Onnistunut taidemaalaukset. Kaunis auringonpaiste,

Hyvän Mielen
PUUROJUHLA

Yksinäisille, asunnottomille, työttömille,
kaikille...

Perjantaina 21.12.2012 kello 13.00-15.00
Aalto-salissa, Väinönkatu 7

- * Joulupuuro
- * Kinkku- ja lohileivät
- * Torttukahvit
- * Ohjelmassa musiikkiesityksiä!

Kaikki tervetulleita, kaikille vapaa
pääsy!

Järjestää Jyväskylän Työväenyhdistys ry

Kristuksen rakkaus vaatii meitä

Katulähetysen Talvipäivät
Jyväskylässä 8.-10.2.2013
Kiponniemen toimintakeskuksessa

Järj. Jyväskylän Katulähetys

seesteinen ilta. Yleensä se, kun tuntee onnistuneensa työssä tai harrastuksissa, koen saavuttaneeni jonkin päämäärän, saaden onnistumisen kokemuksen.

Mitä harrastat?

Harrastan kuvataidetta. Öljyväri- ja akvarellimaalausta. Harrastan myös kalastusta; heitto/viehekalastusta virvelillä.

Mikä on työnäkys Katulähetyksessä?

Katulähetyksessä työnäköni on visuaalisen viestinnän puolella. Koen että minulla on annettavaa visuaalisen viestinnän osa-alueella jatkossakin. Tässä hetkessä tärkeä ulottuvuus on, miten Katulähetys näkyy ulospäin yhdeltä osa-alueeltaan visuaalisesti. Esimerkkinä tästä web-sivut ja JyKa-tuotteista tiedottaminen. Kesällä pidin Nuortentalolla kuvataiteista pikku kurssin, mm. väriopista, sommittelusta ja maalaustekniikoista. Videoalan ammattilaisena toivomukseni olisi tehdä videotuotantoja

ja kursseja viestintään nuorille asiakkaille, ja miksei vanhemmillekin. Katulähetysen toimintana voisin kehittää eheyttävää, aktivoivaa ja kuntouttavaa, virikkeellistä tekemistä asiakkaillemme.

Mitä haluaisit muuttaa työyhteisössäsi?

Työyhteisöömme toivoisin ja haluaisin luovia keskusteluja, laaja-alaisesti, Katulähetysen toiminnan kehittämisestä.

Tervetuloa
JYVÄSKYLÄN
KATULÄHETYS ry:n

Syyskokoukseen

Maanantaina 17.12. klo 17
kahvila Agapeessa
Kankitie 14

Kokouksessa käsitellään
sääntömääräiset asiat.

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Perinteinen
Joulukirkko
Huhtasuon kirkossa 20.12.2012
klo 10.00 – 12.00

**Alkusanat esittää Jyväskylän Katulähetys ry:n
hallituksen puheenjohtaja Pekka Arposuo**

Pappina Mauri Tervonen

**Musiikista vastaa Keskenkäiset:
Suvi ja Olli Ranttila, Auli ja Jouni Toikkanen**

Kahvitarjoilu

Jyväskylän Katulähetys ry

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

1/2013 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta.

Aineistot lehteen 31.1.2013
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610